

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
MÁ MYSL JE JAKO STĚHOVAVÍ PTÁCI
Karolína Šafrová

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství

Specializace Socha a prostor

Bakalářská práce

MÁ MYSL JE JAKO STĚHOVAVÍ PTÁCI

Karolína Šafrová

Vedoucí práce:

Prof. Ak. soch. Jiří Beránek

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění

Ladislava Sutnara Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2017

..... podpis autora

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	5
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	7
3. CÍL PRÁCE.....	8
4. PROCES PŘÍPRAVY.....	11
5. PROCES TVORBY.....	12
6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	14
7. POPIS DÍLA.....	15
8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	16
9. SILNÉ STRÁNKY.....	17
10. SLABÉ STRÁNKY.....	18
11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	19
A) Knižní a periodická literatura	
B) Internetové zdroje	
12.RESUMÉ	20
13. SEZNAM PŘÍLOH	21

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Má dosavadní tvorba, je řekla bych dosti specifická, možná pro někoho provokující, snad i více zobrazující než abstraktní, nicméně v mém prvním plánu nikdy nechci šokovat a ve svém okolí vzbuzovat negativní emoce. Zkrátkatak jako mnoho mých vrstevníků i já se snažím hledat svou vlastní životní cestu, své místo na světě, občas udělám prostě „botu“ a někdy zase tou botou vytvořím svůj vlastní a pro mne hodnotný obrazec.

Když o tom více přemýšlím, tak si takto hledám svou vlastní osobitou cestu v umění, kde se snažím hledat, zkoušet a najít to, co mne bude nejvíce vystihovat a naplňovat.

Proto se snažím tvorbu pojímat s nadsázkou, uvnitř sebe ji nebrat opravdu až tak vážně a experimentovat jak s materiálem, tak i s obsahem. V mé tvorbě převažuje ve velké míře figurální motiv, občas pestrá až agresivní barevnost. Nebojím se odvážných i někoho popuzujících námětů.

Ve svém díle se snažím být opravdu autentická, a tudíž se do mých prací vzhledem k mé vnímavé povaze relativně snadno dostává hlavně samotný obsah mého života a mých prožitků. Svou tvorbu bych tedy mohla prohlásit za kmenovou, vždy je v daný okamžik blízka „kmeni“ ke kterému vnitřně náležím. Ztvárňuji to, co znám nejlépe a co sama prožiji.

Fascinuje mne lidské tělo, barvy a vzory a to hlavně od chvíle, co jsem měla tučest poznat a učit se z fascinující práce **Henriho Matisse**. Ten s velkým důvtipem spojuje tyto dva momenty dohromady. Zaujala mne nejen jeho figura a vzor, ale i velkorysáplošnost a pestrá barevnost, o kterou se též snažím ve své tvorbě.

Umění se věnuji již od útlého věku, díky podpoře a vedení rodičů, kteří mě ještě v předškolním věku přihlásili do lidové školy umění, kterou jsem navštěvovala až do začátku studia na střední umělecké škole.

Mým prvním výtvarným výrazem bylapochopitelněnejvíce malba akresba, ale hlavně má velká láska k barvám, která přetrvává do dnes.

K prostorové tvorbě jsem se dostala více či méně náhodou, kdy jsem opustila studium bytového designu a dá se říci „prchla“ ke studiu sochařství. Po řemeslných začátcích mě studium začalo bavit až později, kdy mě začala fascinovat práce s prostorem a experimenty s materiálem.

A tak jsem studovala Uměleckoprůmyslovou školu, kamenickou a sochařskou v Hořicích, obor sochařství. Tato škola mi dala velmi mnoho, co se týče znalostí materiálů a technologií. Teprve s odstupem času oceňuji, dá se říci „vojnu pro ženu“, těžkou práci s kamenem, naučení se kamenickým grifům, fortelnost ale hlavně lásku k sochařství.

Umění je pro mne cesta, po které chci jít pokud možno co nejvíce s hrdostí a se vztyčenou hlavou. Tvorba je potom přítel, terapie, každodenní život a můj směr.

Snažím se k dílu přistupovat se zaujetím, vášní a proto se snažím využít svého mladého věku a toho že mohu experimentovat, hledat a dovolit si dělat chyby a následně se z nich snad i poučit.

Ve vlastním životě stále hledáme a i v umění nikdy nenalezneme úplné poznání a nikdy nás nepřestane překvapovat a ohromovat. Stejně jako příběh s otevřeným koncem je i umění tajemné a to mě zkrátka nikdy nenechá být v klidu a umělecky vyrovnanou. Je tolik možností, tolik směrů, je to určité nekonečno.

Nesnažím se o vrcholná díla, nicméně se snažím o určitou dokonalost, kterou jsem v dané době schopna dosáhnout. Umění mne baví a dělá mi radost. Praxí a s většími životními zkušenostmi bych se chtěla nadále umělecky vyvíjet a jednou přestat pochybovat a přirozeně se radovat z práce i svého života. Opravdu chci své tvorbě věnovat vlastní kreativitu, píli i čas.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

MÁ MYSL JE JAKO STĚHOVAVÍ PTÁCI, tak zní téma, jež jsem si zvolila.

Je to téma řekla bych velmi nspecifické, neurčité, organické, amorfnní, zkrátka takové, že ho můžeme pojmout jako naprostou fabulaci, ale i jako upřímnou sondu do vlastní duše.

Má mysl? Má mladá mysl? Má ženská mysl. Má nerozhodnost? Má přelétavost...

Téma jsem si zvolila i proto, že může celkem výstižně popsat život mladého člověka. Ten, který nemá stále jasně dané své vlastní priority, cíle a názory. Je mnoho zážitků a věcí, které neprožil a je dychtivý jen jednoduše „zažít“. Ještě mu zbývá energie na let do cizích zemí a rozměrů, kde může prožívat nová dobrodružství a věří, že nalezne, po čem touží. Snad, později se jeho mysl uklidní a nalezne pokojný domov a odloží své perutě. Odloží s pokorou kreativitu a snad i zoufalou snahu bojovat s nepřízní počasí i nebezpečnými nástrahami. A jednou z nástrah může být právě démon – muž, který děsí, ale přitom přetváří ženy ve vilné a snad i oplzlé bytosti.

Téma tedy má filosofický nádech, může se plně ponořit do své vlastní mysli a snažit se vlastní názor a myšlenku přenést do díla.

Je to téma pro mne spíše ponuré a introvertní. Stejně jako někdy můj vlastní život.

Mám v něm velkou možnost volby, není to ohraničený kruh, ze kterého nelze vystoupit. Dává mi určitou volnost a prostor, po kterém bytostně toužím jak ve své tvorbě, tak i v životě.

Význam „možnosti volby“ je pro mne osobním zamyšlením nad mým přístupem k životu a mou samou. Snažit se plně si uvědomovat vlastní psyché a důvěřovat sama sobě. Co víc než sám sebe zde na světě potřebujeme? Být sama sebou je nejdůležitější? Je cesta sebelásky a sebeúcty a odvahy naučit se žít a být sám se sebou a hrdinně čelit i svému nejtemnějším „nočním hlídačům“ ta správná?

3. CÍL PRÁCE

Nechala jsem se částečně inspirovat českou groteskou a uměním 70. let 20. století. V těchto letech, která představují určité živoření a přetvářku, ale i odevzdanou prázdnotu totalitní společnosti, se volně tvoří tzv. skrytě, se skrytým jinotajem. Směr, který dostal povolení k tvorbě se skrytou reakcí, určitým absurdním viděním světa, často úřady nepochopeným.

„Smějeme se, ale humor grotesky není úlevou. Je to spíše křik, vzlykání, potlačovaný pláč, není tragédie ani komedie. Groteska je poločas, trapná pauza mezi šubání rtů, křeč. [...] Groteska je sentimentálně lechtivá, po zádech jí běhá mráz. Groteska akty.“ (Krouťvor 1980, s. V).

Na onu absurditu jsem se chtěla pokusit navázat a to v kontextu takovém, že v dnešní době, bez hrozeb a viditelného útlaku proti těžké totalitě, reagujeme na svět, snad ještě více hystericky, bez odvahy a sebezapření a vždy si hledáme nějaký strach a běs, z kterého nemůžeme klidně spát.

Má představa, moje vize, můj důvod tvorby díla jetedy být sama se sebou, přemýšlet, přemítat, dopřát si luxus toho, že budu řešit jen své myšlenky a že je řešit mohu a nebudu za to společností potrestána. Uvědomuji si, že žijeme v době blahobytu a schválně neseného kříže, který táhneme na bedrech, protože utrpení potřebujeme. Je víra v Boha, nebo něco abstraktního to, co nás posílí a pomůže nalézt ztracenou rovnováhu?

Můj záměr sice pravděpodobně byl vytvořit dílo okolí provokující, ale rozhodně ne s cílem někoho odehnat, nebo rozzlobit. Ba právě naopak. Vytvořila jsem prostor, v kterém by měl divák, či vnímatel zažít právě onu absurditu a on sám by se neměl cítit jako husa potrefená, jako mravokárce a socialistický etik. Do jeho středu nemusí vstupovat nikdo, kdo si do něj vejít nepřeje. Tuto volbu ponechávám na každém, ale kdo se rozhodne vstoupit, může. Jak se zachovat v situacích, které jsme si sami nezvolili, nebo byli postaveni před volbu, kdy volit nechceme?

„Milan Kundera: Nesnesitelná lehkost bytí

A bylo mu líto, že v takové situaci, kdy skutečný muž by uměl okamžitě jednat, on váhá a zbavuje tak nejkrásnější chvíli, jakou kdy zažil (klečel u jejího lůžka a zdálo se mu, že by nepřežil její smrt), jejího významu. Zlobil se na sebe a pak ho napadlo, že je to vlastně přirozené, že neví, co chce: Člověk nikdy nemůže vědět, co má chtít, protože žije jen jeden život a nemůže ho nijak porovnávat se svými předchozími životy, ani ho opravit v následujících životech. Je lepší být s Terezou, anebo zůstat sám? Neexistuje žádná možnost ověřit, které rozhodnutí je lepší, protože neexistuje žádné srovnání. Člověk žije všechno hned napoprvé a bez přípravy. Jako kdyby herec hrál představení bez jakékoli zkoušky. Ale za co může život stát, je-li první zkouška na život už životem samým? (Kundera 2006, s. 16, 17)“

Je to má mysl, výplod mé mysli. Můj názor. Mám zájem vzbudit pozornost, bouřit se, ale ne proti někomu bojovat. Toužím po volnosti a prostoru vyjadřovat to, co cítím. To, co v onom totalitním režimu, lidé dle mého zkrátka nemohli. Ti se museli obávat sdělovat veřejně svůj názor. Já se již narodila v demokratickém státě. Proti komu je třeba v dnešní době bojovat?

Vize tedy byla ztvárnit jakýsi „Noční běs“, něco nebo někoho, kdo mnoha z nás tak trochu straší v hlavách. Strach, který si část z nás nese podvědomě napříč všemi režimy. Potřeba se bát a spíše vnitřně proti něčemu bojovat.

Temného běsa jsem ztvárnila jako poněkud slizkého senilního mrzáka, jako něco, co mne osobně odpuzuje, z čeho mám strach. Je to něco, čeho nechci být součástí a ani být nemusím, proto je zasazen do svého vlastního prostoru, kam vstupovat vůbec nemusíme, ale je dobré vědět, že tam je a že doba jeho vlády mimo jeho osobní prostor byla velmi těžká a šílená a pamatovat si to. Je to jen objekt, je to neživé, není čeho se bát.

Má mysl je jako stěhovaví ptáci, má mysl má nekonečné možnosti stěhovat své myšlenky kam chce. Už jen to je přeci velký blahobyt a štěstí, kterého si mnohdy vůbec nevážíme. I když nemohu vypovídat z vlastní zkušenosti, mohu se nad hrůzami minulosti zamyslet.

Napadá mě také, že máme neustálou potřebu zahlcovat se v dnešní době zbytečnostmi a výmysly, uplácet svůj strach, když můžeme žít opravdový reálný a hlavně svobodný život.

Nynější konzumní, rychlý, pohlcující i velký svět mě udává pravidla a jasné kodexy, co je správné a co je dobré, jsem zahlcena ze všech stran a nemám v tom celém shonu a spěchu čas poslouchat svou vlastní intuici a uvědomovat si sama sebe. Nechávám se často škatulkovat a násilím tlačím k názorům, kterým mnohdy sama ani nerozumím. K čemu tady potom vlastně jsme? Jsem opravdu cíl stát se ovčí, žít v mlze, v oparu statisíce prázdných tvarů a nikdy nepoznat sama sebe? Pokusím se zavřít své „noční běsy“ do jejich kobek a nechat je tam, ale je to moc těžké.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Příprava, to je vždy nejtěžší, čistý nepopsaný list, spousta myšlenek, představ, nic moc uchopitelného, zmatek.

Pro mne je pokaždé největší problém začít. Rozhodnout se jak uchopit téma. Hledání fabule, zápletky příběhu. Hlava na prasknutí, přicházejí deprese, zmatek, stres, poté přichází mánie, začínám dělat vše, nejlépe najednou a co nejrychleji. Samozřejmě vše špatně a třikrát vše vymyslím zcela jinak. Další deprese a totální zmatek.

Ucelit jednu jedinou myšlenku se zdá jako horor, ale jakmile se zadaří, najednou není problém nic. Jsem odhodlaná, chci dít a pracovat dvacet čtyři hodin denně, jsem nadšená a šťastná (do další komplikace).

Proces přípravy díla, je pro mne tedy hlavně, proces přípravy mé psychiky, vůle a odhodlání.

Když mám tedy v hlavě urovnané myšlenky a daný alespoň trochu jasný cíl, začíná tvorba, nespočet kresebných návrhů, hliněných modelů, objížďení kovošrotů, smetáků, v neposlední řadě kontejnerů, obvolávání známých, sponzorů (rodičů, prarodičů), ve snaze sehnat materiál za co nejnižší cenu a sehnat pro své veledílo finance.

5. PROCES TVORBY

Časté konzultace s vyučujícími, což mi přináší občasně trápení a nutné ponaučení. Dostávám přes všechno mé skřípění zubů podporu a nakonec jsem vděčná za jejich zkušenosti.

Jako dům, cihlu po cihle, stavím si své nepolapitelné, amorfnní myšlenky do skutečného uchopitelného tvaru, do kterého následně znovu vtiskávám prvotní myšlenku a duši.

Ne vždy každou cihlu, položíme na správné místo. Je třeba být si jist její stabilitou, jelikož díky jedné cihle může spadnout celý dům.

Proces tvorby je pro mne blahem, tvořím. Mám vše potřebné a nutné k tomu vyjádřit své mlhavé představy v jasný hmatatelný objekt.

S prvotními zkonzultovanými myšlenkami jsem tedy začala modelovat postavu. Figuru muže, ze začátku přirozeně dle příslušného modelu.

Modeluji tedy pánavyššího věku, lehce ochuzeného o pár centimetrů levé nohy, značně pohublého, snad jen s legračně pompézním pupkem. Což mi vnuklo ideu a to skutečnost si přibarvit, jeho „nedostatky“ nadsadit.

Má mysl přelétavá, zatoulala se, až do zákoutí dalekých snad veselých ale i temných.

Z vcelku sympatického milého pána stal se stala má noční můra, mám z něj strach a přesto ho jako své dítě miluji. Mrzák duší i tělem, muž závislý na ženství a ženách. Jaké jsou jeho ženy, boží a ďábelské ženy? Boženy!

Ženy v obrazech jsem zvolila jako synonymum pro určitou slabost, závislost, která ho obklopuje, která ho ničí, ničí jeho tělo i duši. Ženy jsou „běsem“ samotného „nočního běsu“. I já mám strach a přitom mne přitahuje.

Proces tvorby je tedy pro mne vždy záhadou a tajemnem i pro mne samotnou, nekončící zvědavostí kam tentokrát má fantazie a hlava uletí.

Proto se tedy netajím tím, že se ráda unáším svým podvědomím a nechávám své myšlenky volně plynout.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Základem je modelace figury sochařskou modelovací hlinou na drátěné konstrukci, následně zaformování ztracenusádrovou formou „Blindka“ vyztuženou dráty. Poté následuje rozebrání formy, separace stearinovým voskem rozpuštěným v petroleji. V dalším postupu dochází k odlití sádrou na způsob kašírování a je zpevněno jutou a L profily v nohou. Dále přistupuji k odsekání kadlubu a retuši drobných nedostatků a na závěr k očištění povrchu petrolejem od mastnoty separace.

Jako finální povrch nanáším hydroizolační gumo-asfaltový nátěr a gumo-asfaltový lak.

Malby jsou vytvářeny na dřevěných deskách a dýhách. Jsou použity akrylové barvy a opět gumo-asfalt.

Prostor pro finální instalaci byl nutný zvolit interiér.

7. POPIS DÍLA

Má instalace ačkoliv se skládá z více částí, má vytvořit jeden dějový celek, jednu prostorovou realizaci.

Objekt se tedy nachází v interiéru. První plán instalace byl místnost bez oken s dveřmi. Uvnitř se nachází prostor, kde je dominujícím a hlavním článkem postava staršího, neduživého muže, působícího že není ve zcela vyrovnaném psychickém stavu. Je záměrně ponuré černé barvy a stojí v místnosti utvořené z maleb, které představují tapety a plakáty které si „sám“ do svého prostoru vylepil.

Obrazy žen, jsou mrzákovi modly, jeho závislost.

Malby obsahují pouze ženská, zcela odhalená těla, v různých polohách a pozicích. Záměrně jsem u žen potlačila anatomii, předsadila sexuální prvky a u některých obrazů jsem se snažila stylizací docílit tapetový vzor.

Pokoj z obrazů kolem postavy muže není nijak čistě, nebo přehnaně důkladně sestavován, nekladla jsem přílišný důraz na tvar, ale na účel a hlavně na to vytvořit uzavřený soukromý prostor kolem figury.

Henri Matisse

„Přesnost není pravda.“

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Přínosem se mi jeví kombinace samotného sochařského objektu spolu s malbami, což snad působí více intenzivně a tím pro daný obor vnáší trochu jiný rozměr a širší rozsah projevu.

Jelikož studovaný obor přináší velikou volnost, co do zpracovávaných témat i materiálů a mohu se vzdělávat ve více odvětvích výtvarného umění, nechci se samozřejmě porovnávat či srovnávat s renesančními mistry, ale nutí mne to k zamyšlení a obdivu nad dílemtěchto mistrů, kteří byli schopni excelentně zvládat mnoho výtvarných oborů naráz a více či méně běžně.

Myslím, že pro současného umělce je důležité učit se spojovat více výtvarných projevů, pracovat na interakci s publikem, i když to může skýtat různá úskalí, např. nevyváženost jednotlivých komponent díla, nebo nedostatečnou odbornou způsobilost. O to více potřebuji konzultaci s mými pedagogy, abych „zpevnila“ svou tvorbu.

9. SILNÉ STRÁNKY

Silnou stránkou se mi opravdu jeví kombinace maleb se samotným prostorovým objektem, což dle mého názoru není zcela obvyklé a snad působí i zajímavě. Do sochařského ateliéru může vnést trochu jiný rozměr a větší rozsah projevu.

Další výhodou je, že objekt je složen z více částí a až při instalaci jsou k sobě části spojovány. Instalace nemusí být stálá, způsob finální podoby lze měnit, např. zcela jiné motivy v obrazech, optimistické a něžné, jako rozpor s černou postavou mrzáka. Napadá mne v tom případě zcela jiný příběh, jiný a taktéž zajímavý rozměr.

10. SLABÉ STRÁNKY

Jako slabou stránku bych s odstupem času a po mnohadenním úsilí považovala zvolený motiv svého objektu. Socha není příliš líbivá, co do estetiky lidského těla, mužské krásy pro někoho může působit až nevkusně, syrově a odpudivě.

Objekt má více dílů a finální podoba žádá instalaci uvnitř prostoru a je i na prostor náročnější, což může být v případě společné instalace s jinými umělci slabou stránkou.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

KUNDERA, M.; *Nesnesitelná lehkost bytí*. Brno: Atlantis, 2006. ISBN 80-7108-281-3

KROUTVOR, J.; *Škola české grotesky: malá antologie poezie: Vánoce 1980*. Praha: BB art, 2002. ISBN 80-7257-744-1

B) Internetové zdroje

Zdroj z 20.4.2017

https://digilib.phil.muni.cz/bitstream/handle/11222.digilib/102299/C_Historica_54-2007-1_5.pdf?sequence=1

Zdroj z 20.4.2017

<http://www.azurovy-svet.cz/news/po-stopach-slavnych-na-cote-dazur-ii-nice/>

Zdroj z 20.4.2017

[https://cs.wikipedia.org/wiki/Groteska_\(v%C3%BDtvarn%C3%A9_um%C4%9Bn%C3%AD\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Groteska_(v%C3%BDtvarn%C3%A9_um%C4%9Bn%C3%AD))

Zdroj z 20.4.2017

https://cs.wikipedia.org/wiki/Josef_Kroutvor

12. RESUMÉ

The multi-part installation is intended to create one single story, one spatial realization.

The object is located indoor. The first installation plan was a room with no windows and doors. Inside, there is a space where the dominant part is a body of an elderly man, who is not psychologically sane. Its intended to be dark colored and the room is full of paintings, which look like tapestry, which the man put there himself.

The paintings of women are the man's idols, his addition.

The paintings are only women, completely naked, in different positions and situations. Intentionally, the anatomy of the women has been suppressed; highlighting the sexual elements and some paintings have been stylized as a tapestry.

The room full of paintings around the body of the elderly man is not cleanly or consistently created, I did not put emphasis on the shape, but on the purpose of creating a closed and intimate area around the figure.

13. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1, figura, modelovací hlína, obrazy, akryl na dřevě

Příloha č. 2, figura, busta, modelovací hlína, detail

Příloha č. 3, figura, modelovací hlína

Příloha č. 4, odlévání figury, ztracená forma, drátování formy

Příloha č. 5, figura, sádrový odlitek

Příloha č. 6, figura, guma asfaltový nátěr, obrazy akryl na dřevě

Příloha č. 7, obrazy, akryl na dřevě

Příloha č. 8, obrazy, akryl na dřevě

Příloha č.1

Figura, modelovací hlína, obrazy, akryl na dře

Příloha č. 2

Figura, busta, modelovací hlína, detail

Příloha č.3

Figura, modelovací hlína

Příloha č.4

Odlévání figury, ztracená forma, drátování formy

Příloha č. 5

Figura, sádrový odlitek

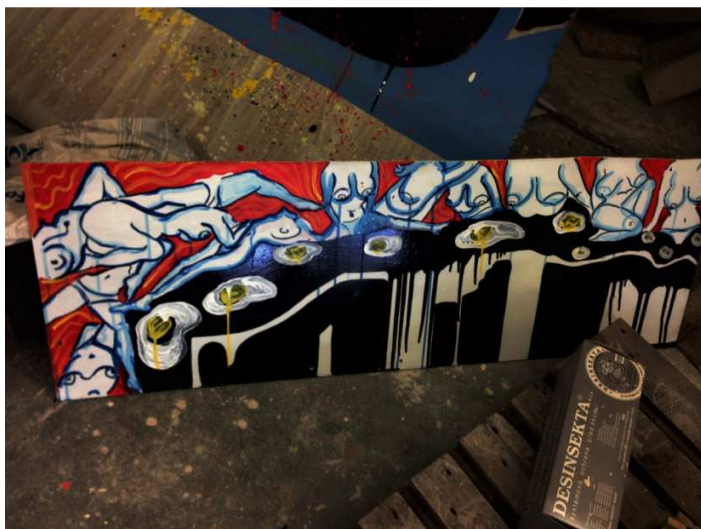
Příloha č. 6

Figura, guma asfaltový nátěr, obrazy akryl na dřevě

Příloha č. 7

Obrazy, akryl na dřevě

Příloha č.9

Obraz, akryl na dřevě

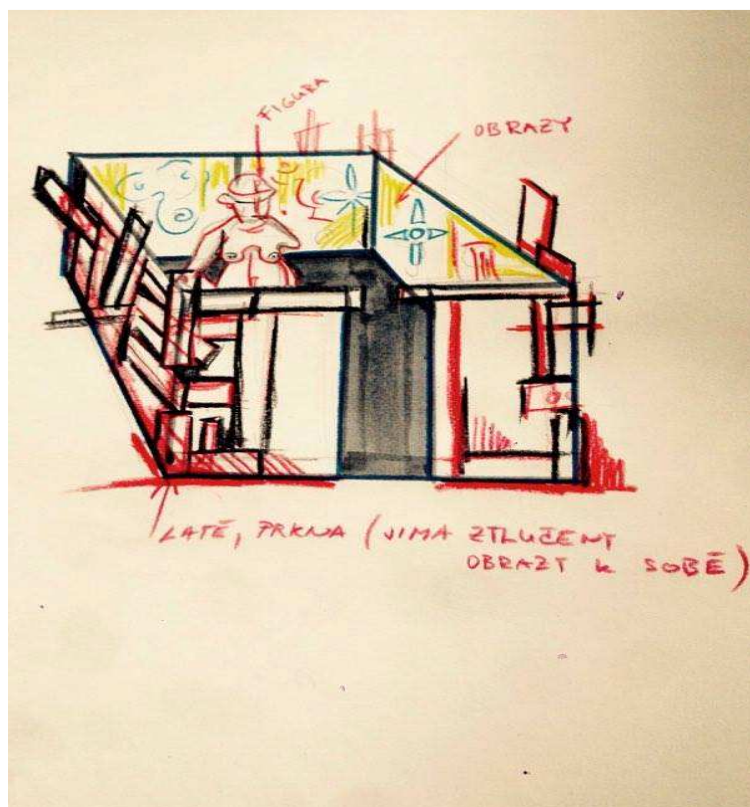
Příloha č. 8

Obrazy, akryl na dřevě

Příloha č. 9.

Obraz, akryl na dřevě, skica

Příloha č. 10

Figura, modelovací hlína, obrazy, akryl na dřevě

Příloha č. 11

Obraz, akryl na dřevě

